

kelse, den fik ved den i Fjor vedtagne Lov, og der er saa meget mindre Grund til i Øjeblikket at foretage Forandring, som man for Tiden ikke med Fordel vil kunne optage større Laan. Det vil derfor være mere hensigtsmæssigt, at Laanefonden foreløbig benytter de Midler, der allerede nu staa til dens Raadighed. Skulde der senere blive Tale om større Transaktioner, kan man altid tage en Omordning af Statslaanefonden under Overvejelse.

Det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Eskær-Slyng Mergelbane. Det ærede Medlem henstillede at behandle Debitorerne, som have modtaget Laan til Mergelbanens Anlæg, varsomt. Denne Henstilling bør imidlertid rettelig henendes ikke til Finansministeren eller til Folketinget, men til Hjørring Amtsraad. Amtsraadet er Kautionist for dette Laan, og det siger sig selv, at naar et Amtsraad kaverer for et Laan, er det ikke Meningen, at dette skal være en blot Formsag, og at Amtsraadet, naar Spørgsmaalet bliver aktuelt, skal kunne skyde Sagen helt fra sig. Det er en naturlig Ting, at Amtsraadet har kautioneret for dette Laan; thi Spørgsmaalet er af særlig lokal Interesse, og det vilde derfor ikke have været vel begrundet, om Statskassen alene havde ydet Hjælp til den paagældende Egn. Imidlertid, da der i længere Tid ikke var ydet Afdrag, og da Restancerne vare løbne op til 4,000 Kr., saa udvirkede jeg paa Tillægsbevillingsloven Bemyndigelse til, at jeg maatte nøjes med at kræve et Afdrag af 600 Kr. i Stedet for de 4,000 Kr. og nedsætte det aarlige Afdrag til det halve. Hvis Hjørring Amtsraad, for saa vidt Debitorerne ikke vare i Stand til selv at betale, var traadt til og havde hjulpet dem med de 600 Kr., kunde Amtsraadet være sluppet med dette Beløb. Men det har Amtsraadet ikke gjort og har derfor senere betalt hele Summen, de 4,000 Kr. Jeg kan ikke se rettere, end at der fra Statens Side her er vist al mulig Imødekommen. — Det ærede Medlem for Odense (M. Madsen) har talt om de Vilkaar, hvorunder de afskedigede Krydsbetjente have faaet Genansættelse, og anbefalede dem til den bedst mulige Behandling. Jeg tør tro, at det maa siges, at en saadan ogsaa er bleven dem til Del. Det ærede Medlem finder det uheldigt, at Krydsbetjentene i det væsentlige kun have fundet Ansættelse som Rorsbetjente. Men selv en saadan Ansættelse er et Fremskridt i Henseende til Lønningsvilkaar. Som Kryds-

toldbetjente havde de for største Delen en Lønning, der alt i alt kun kunde ansættes til 1150 Kr. om Aaret; som Rorsbetjente begynde de med 900 Kr., stige til 1500 Kr. og have desuden Huslejhjælp, Diæter, Pensionsret osv. Naar dernæst det ærede Medlem henstillede, at Krydsbetjentene ved Beregning af deres Gager som Rorsbetjente skulde kunne faa Alderstillægene beregnede fra deres Ansættelse som Krydsbetjente, saa er det ærede Medlems Ønske allerede paa Forhaand imødekommet; for næste Finansaar er der beregnet et Beløb af 7,800 Kr. i dette Øjemed, og et Beløb af lignende Størrelse vil blive optaget paa Tillægsbevillingslovsforslaget for i Aar. Jeg maa dog maaske tilføje, at saafremt de paagældende skulde naa op til at blive Toldassistenter, vil det kunne ske, at der indtræder Tab i Lønningen, idet Begyndelsesgagen for Toldassistenter kun er 1,100 Kr. og Loven ikke tillader, at de kunne overføre deres Anciennet som Rorsbetjente. — Det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) har rejst Spørgsmaal om Tilbagebetaling af de Beløb, som af visse Skatteydere i de tidligere slesvigske Sogne ere blevne udredede til Afløsning af deres Skatter. forinden de nuværende Love om Ophævelse af Jordebogsafgifterne ere traadte i Kraft. Det ærede Medlem mente, at det kun drejer sig om to Personer. Det er en Fejltagelse, det drejer sig om omtrent 50 Personer, men i alt kun om et forholdsvist ringe Beløb, jeg tror 4—5000 Kr.; finansielt spiller dette Spørgsmaal ingen Rolle. Men naar det ærede Medlem anførte en Udtalelse af mig, som ligger halvtredie Aar tilbage i Tiden, hvor jeg skal have sagt, at det er et Spørgsmaal, man kunde tage under Overvejelse, saa maa det ærede Medlem ikke overse, at siden da er dette Spørgsmaal blevet saa grundig overvejet og afgjort, at der er vedtaget ikke mindre end to Love derom. Først vedtog vi Loven af 15. Maj 1903 om Ordningen af Jordebogsafgiften, og da det ikke syntes at være tilstrækkeligt, vedtog vi en ny Lov i sidste Samling. Hvis vi nu skulde gaa hen for 3die Gang og atter vedtage en ny Lov for igen at omgøre den trufne Ordning, synes det mig at kunne blive for meget af det gode; dette synes mig saa meget mere, som det Synspunkt, der har været bestemmende for de tidligere slesvigske Distrikters Vedkommende, er det samme, som er lagt til Grund saavel for Afløsningen af lignende Byrder paa Bornholm som med Hensyn til Tiendeafløsningen. Det forekommer mig,